

deraf, at kun dette ærede Medlem har stillet Forslag om Udsættelse af denne Foranstaltning. Jeg vilde, hvis denne Sag var kommen til Forhandling inden den 13de Marts, have havt Betænkelse ved at lade mit Navn staa iblandt Udvalget med Hensyn til denne Bygnings Opførelse. Mit Navn er blevet opført, uagtet jeg, som sagt, ikke ønskede det, og jeg er derved selvfølgelig ikke bundet til selve Sagen. Naar det ærede Medlem udtalte sig om Sagen og vilde have den udsat, da beklager jeg, at det ærede Medlems saa høist forandrede Begreber om Bevillingsretten giver hans Ord i saadanne Spørgsmaal langt mindre Vægt, end de ellers stundom kunde fortjene. Naar det ærede Medlem siger, at vi ville spare her og der paa de og de Byggeforetagender for at gjemme Pengene til Andet, saa forstaa Folk det saaledes, at det ærede Medlem staar her som Krigsministerens Adjutant for at forhindre, at Penge blive bevilgede af Statskassen til andre Ting, for at Krigsministeren og Regjeringen i det Hele taget kunne bruge dem til provisoriske Fæstningsanlæg. Det er en høist beklagelig Forvirring, der er kommen til Stede i det ærede Medlems tidligere klare Begreber om Bevillingsrettens grundlovmæssige Stilling. Jeg vilde ikke gjøre nogen Indvending imod det ærede Medlem, naar han sagde, at han foretrak de og de Foranstaltninger for andre, som han vilde have udsatte, hvis det da var in confesso mellem os, hvad det altid burde være mellem os og ham og Alle, at Udgifter skulle ikke anvendes til Andet end, hvad der er givet lovlig Bevilling til. Stod det ærede Medlem endnu paa det Standpunkt, hvorpaa han tidligere stod sammen med mig, at provisoriske Finantslove ere ulovlige som al anden Selvtægt paa Bevillingsmyndighedens Omraade, var det en anden Sag. Hvis han mente, at der hører en Finantslov til for at udgive Penge o: Rigsdagens Ja, begge dens Afdelingers Ja, for at Penge kunne gaa ud af Statskassen — hvis det ærede Medlem stod saaledes, vilde jeg uden Betænkelse følge ham i den Indstilling, han her har gjort. Jeg maa nemlig sige, at den mærkelige Kundhaandethed, hvormed man nu i disse Provisorieaar farer løs med den ene Million over den anden her i Kjøbenhavn, den stiller sig i en frygtelig guel Modsetning til vor tidligere Stilling. Enten kan vor tidligere Stilling aldeles umuligt sigelig forsvares, eller ogsaa er der nogen Betænkelse ved det saglige Forsvar af den Stilling, vi her senere have indtaget. Jeg vil imidlertid indrømme, at Slotsbran-

den har gjort f. Ex. Malerisamlingen — det er jo en Museumsbygning, der er Tale om, men der skulde jo ogsaa være Plads til Andet — hjemløs, og forsaavidt er der lidt mere paatrængende Grund til at fremme denne Sag; men naar man veed, at der, skjøndt store Byggeforetagender ere gjorte, endnu stilles Krav om en Masse Millioners Anvendelse, turde det dog nok være rimeligt, at man tog lidt mere under samlet Overveielse, hvad man indenfor en vis Nærække kunde magte. Smidlertid, da nu Udvalget paa det ærede Medlem nær, som jo væsentlig har henvist til Fæstningen og Slottet, og som, efter hvad jeg tror, ikke ellers har nogen gyldig Grund til sin Stilling, stiller sig saaledes, saa vil jeg med Hensyn til denne Sag ikke rejse nogen særlig Opposition, men afholde mig fra at deltage i Afstemningen over denne Bevilling, altsaa heller ikke stemme mod det ærede Medlems Forslag. Det Samme gjælder i Kirkespørgsmaalene, som først ere komne op efter Marts. Jeg vilde have ønsket, naar jeg ser paa disse Uendingsforslag under Nr. 61 til 65, at der var kommet et Uendingsforslag af lignende Indhold ved den Kirke, som omtales i Nr. 65: „Tilskud til Opførelse af en Kirke i den østlige Del af Algod Sogn, 15,000 Kr.“, nemlig 8,000 Kr. mod, at der af Stiftsmidlerne udredes 7,000 Kr. Den ærede Minister skal jo være villig til at udrede til Kirkerne i Esbjerg og Struer 7,000 Kr. yderligere af Stiftsmidlerne. Der er allerede ydet betydelige Statstilskud til dem, og hvor- dan end de økonomiske Forhold i disse to Byer ere, er det dog sikkert, at de langt lettere kunne bære en lille aarlig Kirkeafgift i Lighed med, hvad Bønderne maa betale i Tiende, for at vedligeholde deres Kirke, eller for at afbetale de paa Samme optagne Laan, end denne Del af Algod Sogn, som her er Tale om, vil kunne skaffe sig en Kirke til Bete ved egne Bidrag. Derjom altsaa den Handel havde været gjort, og man havde ladet Esbjerg og Struer dække deres yderligere Udgifter ved Laan, som de ved særlig kirkelig Vigning paatog sig aarlig at forrente og afdrage, saa var det derved Indvundne kommet paa rette Sted, hvis man havde anvendt det paa Algod; saa var Spørgsmaalet blevet afgjort paa en Maade, der var langt rigtigere, end her er foreslaet. Med Hensyn til Kommunitetspladserne skal jeg ikke nærmere udtale mig, da det jo var et Møglingsforslag, som jeg selv i sin Tid har stillet; men jeg skal ikke negte, at jeg tror snarere, at der er Grund til det principale af Ministeren stillede Forslag; men det kan jo ligge for ved en senere Forhandling. Der-